

Sygn. akt V U 246/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant : osobiście

po rozpoznaniu 21 kwietnia 2022 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołań H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 września 2020 roku , nr (...)

o zasiłek chorobowy

z dnia 7 grudnia 2020 r. , nr (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

1. oddała odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 18 września 2020 roku nr (...);
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 7 grudnia 2020 r. nr (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 30.12.2019 r. do 1.07.2020 r., w pozostałym zakresie oddała odwołanie od ww. decyzji;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego H. Z. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 246/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział stwierdził, że orzeczone ubezpieczonemu H. Z. okresy niezdolności do pracy od 2 stycznia 2019 roku do 2 lipca 2019 roku, świadczenia rehabilitacyjnego od 3 lipca 2019 roku do 29 grudnia 2019 roku oraz niezdolności do pracy od 2 stycznia 2020 roku do 8 lipca 2020 roku podlegają zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, którego ustawowy okres 182 dni został wykorzystany z dniem 2 lipca 2019 roku z tytułu zatrudnienia w Szpitalu (...) w R. oraz odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lutego 2020 roku do 8 lipca 2020 roku. W uzasadnieniu organ wskazał, że ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za ww. okres z uwagi na wykorzystany okres zasiłkowy. ZUS dodał też, że niezdolność ubezpieczonego do pracy od 2 stycznia 2020 roku do 3 lutego 2020 roku przypadła na okres wynagrodzenia za czas choroby z funduszu pracodawcy, zatem organ rentowy nie zajmuje stanowiska w tej sprawie.

vide: akta organu rentowego

Od decyzji z 18 września 2020 roku ubezpieczony złożył odwołanie w którym podniósł, że ZUS niesłusznie zliczył okresy jego niezdolności do pracy do jednego okresu, gdyż nie dotyczyły one tej samej choroby.

vide: akta V U 246/20

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z 18 września 2020 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia.

vide: akta V U 246/20

Decyzją z dnia 7 grudnia 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. Z. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 30 grudnia 2019 roku do 8 lipca 2020 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy od 2 stycznia 2019 roku do 31 sierpnia 2021 roku.

vide: akta organu rentowego

Od decyzji z 7 grudnia 2020 roku ubezpieczony wniósł odwołanie w którym podniósł, że wydanie decyzji było przedwczesne z uwagi na nierozpoznanie odwołania od decyzji z 18 września 2020 roku. W ocenie ubezpieczonego za okres od 2 stycznia 2020 roku powinien mieć przyznane prawo do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego albo powinna mu zostać przyznana renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

vide: akta V U 43/21

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z 7 grudnia 2020 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia.

vide: akta V U 43/21

Zarządzeniem z 10 lutego 2021 roku Sąd na podstawie art. 219 kpc połączył sprawę o sygn. akt V U 43/21 ze sprawą o sygn. akt V U 246/20

vide: akta V U 43/21

Sąd ustalił co następuje:

Od 1 lipca 1992 roku ubezpieczony był zatrudniony w Szpitalu (...) w R. ostatnio na stanowisku kierownika sekcji aparatury medycznej.

Decyzją z 19 lipca 2019 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu H. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z okres od 3 lipca 2019 roku do 30 września 2019 roku w wysokości 90% podstawy wymiaru, a od 1 października 2019 roku do 29 grudnia 2019 roku w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Niezdolność ubezpieczonego do pracy trwająca od 2 stycznia 2020 roku do 8 lipca 2020 roku była spowodowana tą samą chorobą – rakiem płaskonabłonkowym przełyku, co schorzenie powodujące niezdolność ubezpieczonego do pracy do 29 grudnia 2019 roku. 30 grudnia 2019 roku ubezpieczony nie został wyleczony z choroby nowotworowej, a liczne hospitalizacje i zabiegi wskazują na postępujący proces nowotworowy przełyku. Z uwagi na występujące u ubezpieczonego schorzenia, pomimo braku wystawienia zaświadczenia lekarskiego, ubezpieczony był niezdolny do pracy w okresie od 30 grudnia 2019 roku do 1 stycznia 2020 roku. Rozpoznanie lewostronnego zapalenia płuc podczas hospitalizacji ubezpieczonego w okresie od 2 do 8 stycznia 2020 roku w oddziale pulmonologicznym w R. wynikało z zarzucenia do dróg oddechowych treści żołądkowej poprzez przetokę żołądkowo-oskrzelową. Żołądek pozostawał w bezpośrednim kontakcie z lewym oskrzelem głównym, ponieważ został przemieszczony do śródpiersia w

celu odtworzenia ciągłości przewodu pokarmowego po resekcji części przełyku z powodu raka. Pierwotnym powodem przetoki był rak przełyku. Konsekwencją przetoku żołądkowo-oskrzelowej było zapalenie płuc objawiające się dusznościami i ropnym kaszlem. Z tych powodów ubezpieczony był hospitalizowany na oddziale pulmonologicznym od 2 stycznia 2020 roku. Informacja o epikryzie karty informacyjnej leczenia szpitalnego z ww. oddziale jednoznacznie wskazywała, że dolegliwości takie jak duszności, ropny kaszel i nudności występowały u ubezpieczonego kilka dni przed przyjęciem do szpitala, a więc obejmowały okres ostatnich dni 2019 roku i były powodem niezdolności do pracy, a wynikały z przebiegu choroby podstawowej – raka przełyku.

Po 29 grudnia 2019 roku ubezpieczony spełniał przesłanki do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego. Rak przełyku pomimo leczenia chemioterapią, radioterapią oraz licznymi operacjami powodował niezdolność ubezpieczonego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

Decyzją z dnia 18 września 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział stwierdził, że orzeczone ubezpieczonemu H. Z. okresy niezdolności do pracy od 2 stycznia 2019 roku do 2 lipca 2019 roku, świadczenia rehabilitacyjnego od 3 lipca 2019 roku do 29 grudnia 2019 roku oraz niezdolności do pracy od 2 stycznia 2020 roku do 8 lipca 2020 roku podlegają zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego, którego ustawowy okres 182 dni został wykorzystany z dniem 2 lipca 2019 roku z tytułu zatrudnienia w Szpitalu (...) w R. oraz odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lutego 2020 roku do 8 lipca 2020 roku.

W orzeczeniu z 8 lipca 2020 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień ubezpieczonego do świadczenia rehabilitacyjnego. Lekarz stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 grudnia 2020 roku, a całkowita niezdolność do pracy powstała 2 lutego 2019 roku.

W orzeczeniu z 18 sierpnia 2020 roku komisja lekarska ZUS podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS z 8 lipca 2020 roku.

Decyzją z dnia 7 grudnia 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. Z. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 30 grudnia 2019 roku do 8 lipca 2020 roku..

Decyzją z dnia 25 września 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 2 lipca 2020 roku do 31 sierpnia 2021 roku.

Dowód: akta organu rentowego: dokumentacja medyczna, karta zasiłkowa, decyzja ZUS z 18.09.2020r., wywiad zawodowy, wniosek o świadczenie rehabilitacyjne, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 8.07.2020r., orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 18.08.2020r. decyzja ZUS z 7.12.2020r.,

dokumentacja medyczna k.23-109, k.126 i k.148-153 wspólna opinia biegłej z zakresu onkologii I. G. oraz biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. K. k.138-147, decyzja ZUS z 19.07.2019r. k.168-169, decyzja ZUS z 25.09.2020r. k.170

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód ze wspólnej opinii biegłej z zakresu onkologii I. G. oraz biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. K., które wraz dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2016 r. poz. 372 j.t.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 8 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182

dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Z kolei na podstawie art. 9 ust.1 i 2 do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2, a także wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Nowy okres zasiłkowy „otwiera się”, jeśli istnieje przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy powstałymi z powodu różnych schorzeń a w przypadku tych samych schorzeń (w tym współistniejących z innymi) przerwa pomiędzy niezdolnościami do pracy musi przekraczać 60 dni.

Zgodnie art. 18 ust. 1 i 2 świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niezdolność ubezpieczonego do pracy trwająca od 2 stycznia 2020 roku do 8 lipca 2020 roku była spowodowana tą samą chorobą – rakiem przełyku w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, co schorzenie powodujące niezdolność ubezpieczonego do pracy także do dnia 29 grudnia 2019 roku. Mimo formalnego braku wystawienia zaświadczenia lekarskiego, mając na uwadze charakter schorzeń występujących u ubezpieczonego należy przyjąć, że był on był niezdolny do pracy także w okresie od 30 grudnia 2019 roku do 1 stycznia 2020 roku. Przetoka oskrzelowo- żołądkowa była następstwem raka przełyku i wynikała z nacieku nowotworowego, postępującego raka przełyku więc nie była schorzeniem, które powstało u ubezpieczonego dopiero po 8 stycznia 2020 roku. Przetoka przełyku wpływała na ówczesną niezdolność ubezpieczonego do pracy w równym stopniu co schorzenie nowotworowe czy zapalenie płuc.

Z uwagi na ciągłość niezdolności do pracy ubezpieczonego nie otwarł się dla niego nowy okres zasiłkowy (poprzedni upłynął w dniu 2.07.2019 r.). Ubezpieczony po 29 grudnia 2019 roku ubezpieczony nadal spełniał warunku do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego, to jest po tej dacie był nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja biorąc pod uwagę stan wiedzy o progresie choroby nowotworowej w tym dniu, rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

Ustalając powyższe Sąd w pełni podzielił wspólną opinię opinia biegłej z zakresu onkologii I. G. oraz biegłego z zakresu chirurgii ogólnej M. K. jako wydaną przez osoby będące specjalistami w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego. Podkreślenia wymaga, że strony nie wnosiły zastrzeżeń do przedmiotowej opinii.

Prawo do świadczenia rehabilitacyjnego przysługiwało ubezpieczonemu do 1 lipca 2020 roku, jako że od 2 lipca 2020 roku był już uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności pracy. Jednocześnie Sąd zwraca uwagę, że gdyby ubezpieczony uzyskał wiedzę o kwalifikacji przez ZUS poszczególnych okresów, m.in. od 4 lutego 2020 roku do 8 lipca 2020 roku jako nieuprawnionego do zasiłku chorobowego to mógłby w stosownym czasie wystąpić bądź o świadczenie rehabilitacyjne bądź o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Taką ocenę organ przedstawił dopiero w decyzji z 18 września 2020 roku. Z kolei decyzję co do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 30 grudnia 2019 roku do 8 lipca 2020 roku ZUS wydał 7 grudnia 2020 roku, a decyzję co do renty w dniu 25.09.2020 r. Ubezpieczony nie był w stanie dostosować swoich wniosków do decyzji organu wydawanych w takiej konfiguracji i w tak odległych terminach. Na marginesie wskazać należy, iż nie doszłoby do powyższej sytuacji gdyby organ przyznał ubezpieczonemu prawo renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy stosownie do ustalonej daty tej niezdolności.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne Sąd w pkt 1 oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 18 września 2020 roku nr (...), a w pkt 2 zmienił zaskarżoną decyzję z

dnia 7 grudnia 2020 r. nr (...) w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu H. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 30.12.2019 r. do 1.07.2020 r., w pozostałym zakresie oddalił odwołanie od ww. decyzji.

Z kolei na podstawie art. 98 § 1 kpc a także § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd w pkt 3 wyroku -mając na uwadze wynik postępowania - zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego H. Z. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Wiesław Jakubiec